

MASARYKOVA UNIVERZITA
FAKULTA SOCIÁLNÍCH STUDIÍ
KATEDRA PSYCHOLOGIE

PSY107 Sociální psychologie I

SYLABUS PŘEDMĚTU

PRACOVISŤE	Katedra psychologie, Fakulta sociálních studií
PŘEDMĚT	PSY107 Sociální psychologie (SP)
FORMA STUDIA	denní studium
AKADEMICKÝ ROK	Podzimní semestr (PS) 2018

VYUČUJÍCÍ A PARTICIPUJÍCÍ NA VÝUCE

prof. PhDr. Petr Macek, CSc. - garant předmětu, přednášky, závěrečná zkouška, průběžné testy

Katedra psychologie a IVDMMR, FSS MU

e-mail: macek@fss.muni.cz; ; 2270@mail.muni.cz

Mgr. et Mgr. Jan Šerek, Ph.D. - přednášky, semináře

Katedra psychologie a IVDMMR, FSS MU

e-mail: serek@fss.muni.cz

PhDr. Pavel Řezáč, Ph.D. - semináře, hodnocení seminárních úkolů

Katedra psychologie, FSS MU

e-mail: pavel.rezac@cdv.cz

Mgr. Ondřej Bouša - semináře, hodnocení seminárních úkolů

Katedra psychologie a IVDMMR, FSS MU

e-mail: bousa@fss.muni.cz

Mgr. Lucie Lomičová - semináře, hodnocení seminárních úkolů, průběžné testy

lucka.lomicova@mail.muni.cz

Mgr. Zuzana Vokřálová - semináře, hodnocení seminárních úkolů, průběžné testy

206486@mail.muni.cz

CHARAKTERISTIKA PŘEDMĚTU

Kurs PSY107 je první částí dvousemestrového programu základní výuky sociální psychologie (dále SP) v bakalářském studiu. Je primárně určen studentům bakalářského studia psychologie na FSS. Obsahově je zaměřen na kognitivní sociální psychologii, problematiku intra- a interpersonálního poznávání a hodnocení, včetně teorií atribuce, sociální identity a postojů.

CÍL PŘEDMĚTU

Osvojení základních pojmů, poznatků a některých teorií SP. Dále také osvojení základů sociálně psychologického myšlení. Studenti by se měli naučit vnímat osobnostní chování a prožívání v sociálním kontextu a vzájemné interakci. Kromě nezbytné eklektičnosti půjde o výklad převážně z pozic kognitivní sociální psychologie (poznávací procesy, vědomí sebe, propojení kognitivních a sociálních procesů). Důraz je tedy v tomto předmětu položen více na oblast interpersonálního poznávání než na skupinové a makrosociální procesy.

ORGANIZACE PŘEDMĚTU

Počet kreditů: 5

Ukončení předmětu: Zkouška

Přednášky: 2 hodiny 1x 14 dní

Semináře: 2 hodiny 1x 14 dní

Seminární skupiny: PSY107/01 (koná se ve stejný den jako přednáška)
PSY107/02 (koná se týden následující po přednášce)
PSY107/03 (koná se týden následující po přednášce)

Předmět tvoří v podzimním semestru 2018 celkem 6 přednášek a 6 navazujících seminářů po přednášce. Přednášky i semináře se konají zpravidla jednou za 14 dní (není-li oznámeno jinak). Do seminárních skupin se studenti zapisují

prostřednictvím informačního systému. Jsou vypsány celkem tři seminární skupiny. Konkrétní časový harmonogram výuky je upřesněn ve speciálním souboru umístěném ve studijních materiálech předmětu v IS MU.

POŽADAVKY NA UKONČENÍ PŘEDMĚTU

ÚČAST NA PŘEDNÁŠKÁCH

I když podle stávajícího Studijního řádu MU není účast na přednáškách povinná, pro zdárné zvládnutí všech témat SP a pro dobrou přípravu na zkoušku je účast na přednáškách velmi důležitá. Kromě představení základních konceptů a tezí u jednotlivých tématických okruhů budou přednášky rozšiřovat některé "klasické" poznatky o výsledky současných výzkumů v dané oblasti. Přednášková sdělení se na rámec učebnicových poznatků se budou promítat do otázek průběžných testů a závěrečné písemné zkoušky. Za plnou účast na všech šesti přednáškách je možné získat 4 bonusové body, za účast na pěti přednáškách 3 a za účast na čtyřech přednáškách 2 bonusové body.

ÚČAST NA SEMINÁŘÍCH

Účast na seminářích je povinná a přítomnost na semináři je kontrolována. Možná je jedna neúčast na semináři, z vážných zdravotních důvodů je možné omluvit ještě jednu neúčast. Jakákoliv další neúčast na semináři automaticky znamená ukončení studia v předmětu. Druhou neúčast na seminářích je možné omluvit jen zcela mimořádně (nemoc potvrzená lékařem), náhrada seminárních úkolů v tomto případě bude probíhat individuální domluvou s příslušným vyučujícím semináře.

PÍSEMNÉ ÚKOLY

- V průběhu semestru budou studenti pracovat na níže uvedených písemných úkolech. Jejich splnění je předpokladem k tomu, aby se student mohl přihlásit ke zkoušce.
- Písemné úkoly jsou bodově hodnoceny. Body za písemné úkoly jsou součástí výsledného hodnocení.
- U každého písemného úkolu musí student získat minimální počet bodů. V případě, že nedosáhne minimálního počtu, může písemný úkol jednou přepracovat. Při přepracování úkolu tvoří výsledné bodové hodnocení průměr z obou hodnocení písemného úkolu.
- V případě, že ani po přepracování student nezíská za úkol minimální počet bodů, musí předmět opakovat.

Bodové hodnocení písemných úkolů a zkoušky

Úkol	maximální počet bodů	minimální počet bodů
Seminární práce	15	8
Průběžný test 1	12	7
Průběžný test 2	12	7
Zkouška - písemný test	36	20
Σ	75	42

Seminární práce - komparace pojmů ze sociální psychologie

Obsahem tohoto úkolu je posoudit sociálně psychologický pojem (např. pojem percepce, sebepojetí, postoj, malá sociální skupina, konformita atd.) v historickém srovnání. Pro historický pohled bude využita odborná literatura (učebnice, přehledovou monografii – handbook) která byla vydána před rokem 1950. Konkrétní pojem/koncept/teorie bude komparován/komparována se současným přístupem k tomuto tématu (učebnice, monografie, kapitola či přehledová studie vydaná v r. 2000 a později).

Hlavními kritérii pro hodnocení úkolu je preciznost při nalezení podobných či rozdílných výkladů pojmu a konkrétnost jejich popisu. Současně je hodnocen počet použitých zdrojů (zda student pro srovnání teorie využil pouze 2 prameny, či zda čerpá z více pramenů. Alespoň jeden z pramenů musí být cizojazyčný. V rámci práce je také nutné pojem adekvátně zadefinovat a současně zařadit do oblasti sociální psychologie. Hodnoceno bude také to, do jaké hloubky bude srovnání provedeno.

Rozsah práce ¹ :	minimálně 2 normostrany (3600 znaků včetně mezer) maximálně 3 normostrany (5400 znaků včetně mezer)
Termín odevzdání ² :	15. 11. 2018
Forma odevzdání:	elektronická verze, soubor pojmenovaný příjmením autora ve formátu dokumentu Word
Místo odevzdání:	studijní materiály předmětu PSY107, složka s názvem Seminární práce

Průběžné testy

- Na začátku třetího a pátého semináře se bude konat krátký průběžný test ověřující znalosti doposud probraných témat (obsah přednášek, seminářů a příslušné povinné literatury). První test bude pokrývat problémové okruhy č. 1 a 2, druhý test problémové okruhy č. 3 a 4.
- V případě neúspěchu je možné test jednou opakovat. V případě druhého neúspěchu, musí student předmět opakovat.
- Jsou vypsány dva oficiální termíny – řádný (ve dni semináře) a opravný (opravný termín bude upřesněn dodatečně). Další možnosti, jak test absolvovat, nejsou.

ZKOUŠKA

- Zkoušky se může zúčastnit pouze student, který splnil všechny požadavky pro ukončení předmětu PSY107 (viz Požadavky na ukončení předmětu).
- Zkouší se v rozsahu témat, který je dán obsahem předmětu PSY107. Je nezbytné, aby student při přípravě na zkoušku využíval několik informačních zdrojů a neopíral se pouze o jeden studijní text či pouze o prezentace z přednášek.
- Zkouška má písemnou nebo ústní formu. Student si může zvolit, jakou formu zkoušky si vybere, musí však počítat s kapacitním omezením počtu studentů u ústní zkoušky.
- Písemná forma zkoušky (písemný test) obsahuje zpravidla 10 – 15 otázek. Otázky jsou otevřené i s možností volby. Každá otázka je hodnocena 1 - 3 body. Minimální počet bodů, které musí student získat, aby u zkoušky uspěl, je 20.
- Ústní forma zkoušky obsahuje dvě otázky. První otázka je vědomostní ověřující základní poznatky, termíny, pravidla, teorie, včetně jejich autorů, v rozsahu témat, který je dán obsahem předmětu PSY107. Je nezbytné, aby student při přípravě na zkoušku využíval několik informačních zdrojů a neopíral se pouze o jeden studijní text či pouze o prezentace z přednášek.

¹ Nedodržení stanovených limitů je důvodem k nepřijetí práce.

² Práce odevzdané po uvedeném termínu nebudou přijaty.

- Druhá otázka směřuje k dovednosti aplikace tohoto poznání na interpretaci reálné sociální situace či konkrétního problému. Zkoušející rozhodne, zda student u zkoušky uspěl, pokud ano ohodnotí ho body v intervalu 20 - 36 bodů.

Celkové hodnocení předmětu

Celkové hodnocení studenta v předmětu je dáno výsledky za písemné úkoly a výkonem při zkoušce. Bodové hodnocení je převedeno na známky podle následujícího klíče:

známka	bodové hodnocení
A	69 - 79
B	62 - 68
C	55 - 61
D	48 - 54
E	42 - 47
F	41 - méně

DŮLEŽITÉ BODY, KTERÉ JE DOBRÉ MÍT NA PAMĚTI

1. Na přednáškách budou detailněji prezentována a diskutována některá vybraná témata, nezazní zde však všechny informace, které jsou nutné pro osvojení požadovaných znalostí. Proto je nezbytné kombinovat znalost odpřednášeného s četbou textů uvedených u jednotlivých témat.
2. Realizace a odevzdání všech úkolů v určených termínech je předpokladem k tomu, aby se student mohl přihlásit ke zkoušce.
3. K tomu, aby mohl být písemný úkol přijat, je nutné získat alespoň minimální počet bodů. Při nedosažení minimálního počtu bodů je možné úkol přepracovat. Všechny písemné úkoly je možné přepracovat pouze jednou. Při opakování úkolu tvoří výsledné bodové hodnocení průměr z obou hodnocení písemného úkolu. Nebudou-li texty splňovat požadavky ani po přepracování, musí student předmět opakovat.
4. Náhradní termíny konání průběžných testů budou v průběhu semestru, mimo semináře. V případě druhého neúspěchu, musí student předmět opakovat.
5. Respektování všech pravidel uvedených v sylabu je zárukou toho, že se neobjeví žádné organizačně - technické nejasnosti.

MATERIÁLY K PŘEDMĚTU PSY107

Literatura

Za základní učebnice považujeme níže uvedené texty, které pokrývají většinu témat, jež jsou součástí předmětu PSY107. Znalost témat ze základní literatury považujeme za znalostní minimum předmětu PSY107. Znalosti z oblasti sociální psychologie, které jsou obsahem předmětu PSY107 doporučujeme získávat kombinací základní a doporučené literatury.

Základní literatura

- Aronson, E., Wilson, T. D., Akert, R. M (2014). *Social Psychology (International Edition)*. Harlow: Pearson. [Popřípadě odpovídající kapitoly v 8. vydání z roku 2012 – čísla stránek se trochu liší, ale obsah je téměř stejný.]
- Výrost, J., Slaměník, I. (Eds.) (2008). *Sociální psychologie. 2., přepracované a rozšířené vydání*. Praha: Grada Publishing.

Další texty vhodně doplňují všechna témata, která jsou součástí předmětu PSY107. Prostudování alespoň některých z nich velmi doporučujeme. U anglických zdrojů se jedná o texty obsahující řadu informací ze sociální psychologie, které se neobjevují v českých zdrojích.

Doplňující literatura

- Hewstone, M., Stroebe, W., Jonas, K. (2015). *An Introduction to Social Psychology (Sixth Edition)*. Chichester: The British Psychological Society, Wiley.
- Hewstone, M., Stroebe, W. (2006). *Sociální psychologie*. Praha: Portál.
- Myers, D. (2012). *Social Psychology (11th Edition)*. New York: McGraw-Hill.
- Brehm, S. S., Kassir, S., Fein, S. (2005). *Social Psychology (Sixth Edition)*. Boston: Houghton Mifflin.

Studijní materiály předmětu PSY107

Ve studijních materiálech předmětu PSY107 najdou studenti podklady k vybraným tématům. Půjde o interní studijní texty, které slouží pouze pro studenty kursu. Nesmí být dále rozmnožovány a distribuovány jiným osobám. Zde také budou pokyny nezbytné k plnění písemných úkolů.

PROBLÉMOVÉ OKRUHY³ (A PŘEDNÁŠENÁ TÉMATA⁴)

1. Vymezení a základní trendy sociální psychologie (SP) (Petr Macek, 25. 9. 2018)

a) Mýtus a realita sociální psychologie, předmět jejího studia, souvislosti v rámci psychologie a mimo ni.

Co je sociálně psychologické uvažování, jaké cíle a úkoly si může SP klást a jaké ne. Předmět vědeckého studia SP. SP v kontextu základních psychologických disciplín - zejména obecné psychologie, vývojové psychologie, psychologie osobnosti. Vazba na další příbuzné vědy o člověku - sociologie, kulturní antropologie a další. SP v kontextu interdisciplinárního přístupu. Rámcová představa o aplikačních oblastech SP.

Základní literatura

<u>autor</u>	<u>strany</u>
Výrost, J. , Slaměník, I. (2008). Předmět a místo sociální psychologie v systému věd. In: Výrost, J., Slaměník, I. (Eds.), Sociální psychologie (2. přepracované vydání).	17 – 32
Aronson, E., Wilson, T. D., Akert, R. M. (2014). Introducing Social Psychology. In: Aronson, E., Wilson, T. D., Akert, R. M (Eds.), Social Psychology (International Edition).	1 – 22

b) Základní trendy v sociálně psychologickém myšlení (období do 70. let 20. století)

Počátky systematického studia sociálně psychologických procesů. První texty (učebnice) SP (W. McDougall, E. A. Ross). Sociální behaviorismus a symbolický interakcionismus (G. H. Mead). Individuálně orientovaná SP (F. H. Allport), vliv kulturní psychoanalýzy (K. Horneyová, H. S. Sullivan). SP 50. a 60. let: tzv. velké teorie (L. Festinger, F. Heider, S. Milgram, Thibaut & Kelley a další). Experimentální SP.

Základní literatura

<u>autor</u>	<u>strany</u>
Zelová, A. (2008). Historie sociální psychologie. In: Výrost, J., Slaměník, I. (Eds.), Sociální psychologie (2. přepracované vydání).	33 – 48

Doplňující literatura

<u>autor</u>	<u>strany</u>
Stroebe, W., Hewstone, M., Jonas, K. (2015). Introducing Social Psychology. In: Hewstone, M., Stroebe, W., Jonas, K. (Eds.), An Introduction to Social Psychology (Sixth Edition).	1 – 24

³ To, co je vymezeno uvedenými problémovými okruhy, bude předmětem znalostních písemných testů a závěrečné zkoušky

⁴ Přednáška nemusí svým obsahem pokrývat všechna uvedená témata v daném okruhu

c) Současná sociální psychologie a vlivná paradigmatata

70. léta 20. stol.: Krize sociální psychologie a hledání nových cest (K. J. Gergen). Sociálně kognitivní přístup (A. Bandura, T. E. Higgins). Rolové paradigma a interakcionistický přístup (E. Goffman, S. Stryker). Teorie sociálních reprezentací (S. Moscovici, I. Marková). Evoluční SP a vývojová sociální psychologie (D. Buss, K. Durkin). Sociálně psychologický konstrukcionismus (K. J. Gergen). Kritická sociální psychologie. Teorie středního dosahu - význam a jejich vztah k tzv. velkým teoriím.

Základní literatura

<u>autor</u>	<u>strany</u>
Zelová, A. (2008). Historie sociální psychologie. In: Výrost, J., Slaměník, I. (Eds.), Sociální psychologie (2. přepracované vydání).	33 – 48
Výrost, J., Slaměník, I. (2008). Předmět a místo sociální psychologie v systému věd. In: Výrost, J., Slaměník, I. (Eds.), Sociální psychologie (2. přepracované vydání).	17 - 32

2. Vztah k sobě samému: Sebepojetí, sebehodnocení a seberegulace (Petr Macek, 9. 10. 2018)

Vztah sobě samému jako produkt sociální interakce. Základní pojmy: já jako subjekt, já jako objekt, vztah k sobě samému - kognitivní (self - concept, self - schema), emocionální (self - esteem, self - worth) a behaviorální (self - presentation) hledisko. Sebepercepční teorie D. J. Bema, sebediskrepanční teorie (T. E. Higgins). Sebeuvědomění, sebevědomí, sebeobraně a sebedoporučující mechanismy. Sebeaprezenční strategie, sebesmonitorování, veřejné a soukromé já. Já v jednání (self - efficacy, A. Bandura). Potřeba obhájit vlastní jednání (self - justification).

Základní literatura

<u>autor</u>	<u>strany</u>
Macek, P. (2008). Sebesystém, vztah k vlastnímu já. In: Výrost, J., Slaměník, I. (Eds.), Sociální psychologie (2. přepracované vydání).	89 - 108
Aronson, E., Wilson, T. D., Akert, R. M. (2014). The Self: Understanding Ourselves in a Social Context. In: Aronson, E., Wilson, T. D., Akert, R. M (Eds.), Social Psychology (International Edition).	125 - 163

Doplňující literatura

<u>autor</u>	<u>strany</u>
Blatný, M. (2003): Sebepojetí z pohledu sociálně-kognitivní teorie. In: Blatný, M., Plhánková, A. (Eds.), Temperament, inteligence, sebepojetí. Brno: Psychologický ústav AV ČR	87 – 141

3. Konstrukce sociálního světa a interpersonální poznávání (Jan Šerek, 23. 10. 2018)

Základní charakteristika sociální kognice - širší a užší vymezení. Proces zpracovávání informací o sociálním světě, vliv sociální zkušenosti na poznávání. Pojmy, schémata, kategorie, organizace našeho vnímání. Vlivy paměti (primacy effect, recency effect, prime effect). Vliv stereotypů. Sociální reprezentace.

Schéma procesů sociální percepce - první dojem vs. komplexní posouzení. Utváření dojmů o druhých lidech, spjatost percepce s motivací. Zkreslení a chyby v sociální percepci. Vliv pozitivního a negativního hodnocení na přesnost percepce. Osobnostní a situační vlivy, vliv metakomunikace na sociální percepci.

Základní literatura

<u>autor</u>	<u>strany</u>
Baumgartner , F. (2008). Sociální poznávání. In: Výrost, J., Slaměník, I. (Eds.), Sociální psychologie (2. přepracované vydání)	181-194
Aronson, E., Wilson, T. D., Akert, R. M (2014). Social Cognition: How We Think About the Social World. In: Aronson, E., Wilson, T. D., Akert, R. M (Eds.), Social Psychology (International Edition).	55 – 88
Aronson, E., Wilson, T. D., Akert, R. M (2014). Social Perception: How We Come to Understand Other People. In: Aronson, E., Wilson, T. D., Akert, R. M (Eds.), Social Psychology (International Edition).	89 – 99

Doplňující literatura

<u>autor</u>	<u>strany</u>
Pendry, L. (2015). Social Cognition. In: Hewstone, M., Stroebe, W., Jonas, K. (Eds.), An Introduction to Social Psychology (Sixth Edition).	93 - 122

4. Interpretace sociální reality: atribuční teorie (Petr Macek, 6. 11. 2018)

Interní - externí atribuce (Heider), teorie korespondujících inferencí (Jones, Davis), princip kovariance (Kelley). Základní atribuční chyba (Ross). Další atribuční tendence - rozdíl mezi aktérem a pozorovatelem, připisování příčin vlastnímu chování - nerealistický optimismus, defenzivní atribuce. Připisování příčin ne / úspěchu (Weiner), atribuce chránící naše sebehodnocení - self-serving attributions.

Základní literatura

<u>autor</u>	<u>strany</u>
Aronson, E., Wilson, T. D., Akert, R. M (2014). Social Perception: How We Come to Understand Other People. In: Aronson, E., Wilson, T. D., Akert, R. M (Eds.), Social Psychology (International Edition).	99 - 124
Baumgartner , F. (2008). Sociální poznávání. In: Výrost, J., Slaměník, I. (Eds.), Sociální psychologie (2. přepracované vydání).	181-194

Doplňující literatura

<u>autor</u>	<u>strany</u>
Parkinson, B. (2015). Social Perception and Attribution. In: Hewstone, M., Stroebe, W., Jonas, K. (Eds.), An Introduction to Social Psychology (Sixth Edition).	55 - 92
Myers, D. (2012). Social Beliefs and Judgments. In: Myers, D., Social Psychology (11th Edition).	76 - 117

5. Identita v sociální psychologii (Jan Šerek, 20. 11. 2018)

Identita v sociálně psychologickém pojetí: teorie sebekategorizace (J. Turner), teorie sociální identity (H. Tajfel); sociálně-kognitivní pojetí identity; vývojová pojetí identity; identita v pojetí sociálního konstruktivismu; diskurzivní přístup k identitě.

Základní literatura

<u>autor</u>	<u>strany</u>
Báčová, V. (2008). Identita v sociální psychologii. In: Výrost, J., Slaměník, I. (Eds.), Sociální psychologie (2. přepracované vydání).	109-126
Jones, J. M., Dovidio, J. F., Vietze, D. L. (2014). Feeling Good about Us: Social Identity. In: Jones, J. M., Dovidio, J. F., Vietze, D. L., The Psychology of Diversity. Chichester: Wiley	148-154

Doplňující literatura

<u>autor</u>	<u>strany</u>
Augoustinos, M., Walker, I., Donaghue, N. (2014). Self and Identity. In: Augoustinos, M., Walker, I., Donaghue, N., Social Cognition: An Integrated Introduction (Third Edition). London: SAGE.	185-218

6. Postoj - základní charakteristiky, postojeová změna (Petr Macek 4.12. 2018)

Základní vymezení postoje, některé teoretické přístupy a modely (trojkomponentový, jednodokomponentový). Struktura postoje, kognitivní, emoční a behaviorální komponenta. Další charakteristiky postoje: komplexita, konzistence, intenzita, stabilita). Záměrná a nezáměrná změna postojů, klasické a novější teorie (L. Festinger, F. Heider, D. Bem, C. Hovland, S. Chaiken, R. Petty, J. Cacioppo). Souvislost postojů s chováním (M. Fishbejn, I. Ajzen, R. Fazio).

Základní literatura

<u>autor</u>	<u>strany</u>
Výrost, J.: Postoje, jejich utváření a změna (2008). In: Výrost, J., Slaměník, I. (Eds.), Sociální psychologie (2. přepracované vydání).	127 - 146
Aronson, E., Wilson, T. D., Akert, R. M. (2014): Attitudes and Attitude Change: Influencing Thoughts and Feelings. In: Aronson, E., Wilson, T. D., Akert, R. M (Eds.), Social Psychology (International Edition).	197 - 234

Doplňující literatura

<u>autor</u>	<u>strany</u>
Haddock, G., Maio, G. R. (2015). Attitudes. In: Hewstone, M., Stroebe, W., Jonas, K. (Eds.), An Introduction to Social Psychology (Sixth Edition).	171-200
Stroebe, W. (2015). Strategies of Attitude and Behaviour Change. In: Hewstone, M., Stroebe, W., Jonas, K. (Eds.), An Introduction to Social Psychology (Sixth Edition).	201-232

OBSAH SEMINÁŘŮ

Obsah seminářů bude tvořit kombinace níže uvedených bodů:

- diskuse k přednášeným tématům
- procvičování přednášeného formou vlastního zážitku na sobě - aplikace metod sociální psychologie
- diskuse témat z běžného života se zvláštním zřetelem na uplatňování dovednosti vidět sociálně psychologickou dimenzi daných jevů a událostí

Seminář e	Termín	Téma/vyučující	Průběžný test
1	25.9. a 2. 10.	Předmět sociální psychologie, sociální psychologie jako věda a její etika (Pavel Řezáč)	
2	9.10. a 16.10.	Metody sebereflexe (Pavel Řezáč, Ondřej Bouša, Petr Macek)	
3	23.10. a 30.10.	Atribuční chyby (Jan Šerek)	Téma 1 + 2 (Zuzana Vokřálová)
4	6.11. a 13.11.	Kognitivní heuristiky (Jan Šerek)	
5	20.11. a 27.11.	„Soft“ vs. „hard“ teorie identity (Ondřej Bouša & Lucie Lomičová)	Téma 3 + 4 (Zuzana Vokřálová)
6	4.12. a 11.12.	Postojová změna a metody měření postojů (Pavel Řezáč & Lucie Lomičová)	